

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudce Tomáše Langáška a soudkyně Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **A. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2021, č. j. OAM-1/ZA-ZA11-VL13-2021, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2021, č. j. 57 Az 14/2021 – 33,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností žalobce (stěžovatel) brojil proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu Praze. V kasační stížnosti stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Pro posouzení stěžovatelovy žádosti ve smyslu § 35 odst. 10 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) zaslal Nejvyšší správní soud stěžovateli k vyplnění formulář týkající se jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů. V tomto formuláři stěžovatel uvedl, že nemá žádný příjem ze zaměstnání, podnikání ani z hmotného a sociálního zabezpečení (sociální dávky) ani žádné další příjmy a že nevlastní majetek větší hodnoty. Manželka je dle jeho nedoloženého tvrzení zaměstnána jako vychovatelka v ZŠ s příjmem asi 100 euro měsíčně. Celkové pravidelné výdaje stěžovatel uvedl ve výši 8.000 Kč, z čehož 3.000 Kč tvoří výdaje na bydlení, 5.000 Kč na stravování a 1.000 Kč zbývající výdaje. Nejvyšší správní soud tyto informace nepovažoval za dostatečné pro rozhodnutí o žádosti. Není z nich zřejmé, jakým způsobem stěžovatel výdaje hradí, neboť tvrdil, nemá žádný příjem a manželčin příjem tyto výdaje nepokrývá. Nadto tvrzení týkající se manželčina příjmu ani výdajů na bydlení nedoložil, ač byl o této povinnosti poučen. Soud proto tyto informace zhodnotil jako dílem neúplné a dílem nevěrohodné a přípisem ze dne 13. 12. 2021 vyzval stěžovatele k jejich doplnění a doložení. Na uvedenou výzvu stěžovatel nereagoval.

[3] Nejvyšší správní soud proto usnesením ze dne 3. 1. 2022, č. j. 6 Azs 316/2021 - 23, stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a vyzval jej k předložení plné moci či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání, a to ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Stěžovatele dále vyzval, aby ve stejné lhůtě odstranil nedostatky kasační stížnosti spočívající v absenci důvodů, z nichž usnesení krajského soudu napadá. Zároveň jej poučil o následcích nevyhovění výzvě.

[4] Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 11. 1. 2022. Posledním dnem lhůty ke splnění výše uvedených povinností tak byl pátek 11. 2. 2022 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

[5] Dle § 105 odst. 2 s. ř. s. *Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[6] Povinné zastoupení advokátem je v řízení o kasační stížnosti jednou z podmínek řízení. Stěžovatel však ani přes výzvu soudu zastoupení advokátem nedoložil, ani neprokázal vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Stěžovatel neodstranil ani nedostatek spočívající v absenci důvodů kasační stížnosti, je tedy dán také důvod pro její odmítnutí dle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2022

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu